

Discussies met jagers? Zinloos!

In het afgelopen najaar was er veel media-aandacht voor de jacht. Zo gaf Andere Tijden van de VPRO een onthullend beeld van de koninklijke jacht in het Kroondomein. Een jager uit de omgeving van Deventer onthulde dat hij nog één reebok mag schieten, "dus daar moet ik nog flink mijn best op doen". Dat mag volgens het Faunabeheerplan, ook al gaat het om een beschermde diersoort en is schadebestrijding niet aan de orde.

De redactie van Nieuwlicht van de EO had een besloten discussieforum op internet opgetuigd, waarin een stuk of vijftig mensen, de helft pro en de helft contra de jacht, als in een arena op elkaar werden losgelaten. De discussie in het forum was bedoeld als voeding voor de uitzending die aan de jacht gewijd zou worden. Ondanks negatieve adviezen van de oude rotten in De Faunabescherming lieten Harry Voss en ik ons overhalen om hieraan deel te nemen. We begonnen welgemoed met een rondje voorstellen. Ik vroeg vervolgens aan verschillende jagers waarop ze jagen en waarom. Een boer/jager antwoordde: "hazen en houtduiven". Met schade als reden. Op mijn vraag: "hoeveel schade van welke soorten ondervond je?" antwoordde deze man: "Ieder gewas heeft in ieder groeistadium zijn druk en dat verschilt dan ook nog eens per seizoen. Voorbeeld: boerenkool, jong en net geplant, vraatschade door houtduiven en hazen, in de groeifase vraatschade door houtduiven en bij oogstrijpe boerenkool vraatschade door duiven en schade door uitwerpselen. Dat laatste was echt vreselijk. Boerenkool is oliehoudend en je kunt het er niet vanaf wassen, de kool blijft drijven in de spoelbak." Doorvragend over welke soort op welk gewas het ergste was antwoordde hij: "duivenpoep op boerenkool". Echt vreselijk, die duiven!

De jonge jagende vrouwen waren een klasse apart. Een ervan was eerst veganist en actief bij de Partij voor de Dieren, maar had het veganisme toch maar vaarwel gezegd. Naar ik aanneem ook de Partij voor de Dieren.

Als er al antwoord gegeven werd op de vraag op welke dieren die vrouwen dan schoten, dan was dat wild zwijn of ree. Dat zijn soorten die beschermd zijn; ze mogen slechts geschoten worden als ze schade - dreigen te - veroorzaken. Het maakte deze dames allemaal niks uit. "Ik ben onderdeel van de natuur. Ik bejaag verschillende soorten. Om te eten, aanrijdingen te voorkomen en voor betere overlevingskansen van andere soorten. Bijna altijd ook een combi". Doorvragend naar de legitimiteit van deze argumenten kwam de geweldige volzin: "Of de overheid er nu sticker a of b op plakt, ik ben jager. Ik jaag om verschillende redenen: voedsel, verkeersveiligheid en overlevingskansen van andere soorten. En ik ben jager om actief te zijn met de lokale bewoners, met weidevogelgroepen, boeren en grondbezitters. En om met hen te werken aan een landschap waar biodiversiteit, veiligheid en bedrijvigheid kunnen floreren." Geleidelijk werd de sfeer grimmiger. Ik verweet een hardnekkige discussiant tactieken die ook door de rokerslobby en door klimaatsceptici worden toegepast: het doelbewust saboteren van de discussie door de ander met omgedraaide argumenten zwart te maken en van onderwerp te veranderen als het ze te lastig wordt.

Ging de discussie in het begin nog welgemoed van start, aan het einde waren Harry en ik helemaal uitgeblust, en blij dat het afgelopen was. Hier bleek alweer: met jagers valt niet te discussiëren.

Ik ben onderdeel van de natuur.